

AASTA 2017 – KAHEKÜMNE VIHENDAT KORDA MAJANDUSPOLIITIKA TEADUSKONVERENTSE JA -PUBLIKATSIOONE EESTIS

2017. aastal (29. juuni – 01. juuli) toimus majanduspoliitika konverents juba 25. korda, st esimene teaduskonverents 24.–26. mail 1984. aastal ehk 33 aastat tagasi oli kolmepäevane¹ ja see viidi läbi nn laevakonverentsina mootorlaeval „Vanemuine“², mis sõitis siis piki Emajõe, mööda Peipsi ja Pihkva järve ning Värsklahte Värskasse. Teisel päeval sõideti ka piki Velikaja jõge Venemaale Pihkvasse (seal toimus põnev linnaekskursioon ja lõunatati) ning siis tagasi Värskasse.

Esimesel konverentsil alustati 24. mail 1984 avaplenaaristungiga Tartus Toomemäel ülikooli Ajaloomuuseumis kell 10.00, mille lõppemise järel oli lõuna kell 12.00 tollaegses restoranis „Kaunas“ Emajõe kaldal. Kell 13.15 hakkas laev liikuma ning tööd jätkati laeval. Värskasse jõuti kell 19.00 ning õhtusöök oli kohe laeva randumiskoha kaldapealsel toitlustusettevõttes „Ämblik“. Nälg kustutatud, liiguti jalgsi endisesse Eesti Vabariigi ohvitseride Põhjalaagrisse (see tegutses enne Eesti okupeerimist), ca 2,5 km. Põhiline konverentsitöö toimus kolmes sektisioonis siis kui laev sõitis: esimesel päeval – Tartu-Värskla; teisel päeval – Värskla-Pihkva-Värskla. Mõlemad ööbimised olid Värskla Põhjalaagri barakkides. Konverents lõpetati kolmandal päeval lõpp-plenaaristungiga Põhjalaagri endises ohvitseride kasiinos ning seejärel sõideti laevaga meeleolukalt tagasi Tartusse.

Aastatel 1984, 1994–1995 toimus konverents tollaegses Eesti õpetajate Värskla suvekoolituskeskuses (tegutses pärast Teist maailmasõda), st endises Põhjalaagris, edasi 1996. aastast juba paremate tingimuste võimalusel Värskla Sanatooriumi suurepärase ruumides. Samal aastal (1996) oli konverents esimest korda ka rahvusvaheline, väliskülalisteks eeskätt kolleegid Saksamaa LV kõrgkoolidest. Seega oli meie teaduskonverents käesoleval, 2017. aastal, 22. korda ka rahvusvaheline.

2017. aastal möödus ka **23 aastat** laevakonverentsi jätkamisest järgmise, teise konverentsina Värskas (1994). Paraku oli selleks ajaks endine laev sõidukõlbmatuks muutunud, uut laeva ei olnud võtta ning põhiliselt kasutasime tellitud bussitransporti (tõsi, mõnel korral kasutasime Tartust Värsklasse või tagasi sõitmiseks ka kiir-laeva, aga see polnud sobiv koht konverentsi pidamiseks, vaid laev oli lihtsalt transpordivahendiks). **Kokku toimus 20. korral nn „Värskla konverents“** (1984, 1994–2012). Värskas toimusid alati huvitavad ja sisukad ettekanded ning diskussioonid, vabal ajal

¹Teine (27.–28.05.1994), kolmas (25.–26.08.1995) ja neljas (28.–29.06.1996, esimest korda rahvusvaheline) konverents olid kahepäevased, edasi aastast 1997 aga juba kolmepäevased. Ühtlasi otsustati, et kolmepäevane konverents algab Jaanipäeva järgselt, esimesel neljapäeval. Varasemate katsetatud aegade kõrval oli see aeg kõige sobivam Eesti kõrgkoolide kolleegidele, aga samuti enamikule teistest riikidest tulnud osalejatele.

²Tollase laevakonverentsi korraldaja M.R. – kui ei eksi, siis oli see vist üldse esimene (või üks esimesi ja vaheseid haruldasi) laevakonverents Eestis sellel ajal? Täna on eeskätt merelaevadel korraldatavad konverentsid ja nõupidamised Eestis juba suhteliselt tavalised, kuid mitte alati kõigile, sh eriti kõrgkoolidele, taskukohased!

(alates kolmepäevasest konverentsist 1997) toredad kohalikku, Seto kultuuri tutvustavad kontserdid-esinemised, terviseprogrammid ja väga nauditavad ning meelirikastavad loodusretked (kõik see on traditsioonilisel ka edaspidi jätkunud ning kindlasti eeskätt tänu heale korraldus- ja ideemeeskonnale ning konstruktiivsele koostööle, seda nii Eestis kui koostöös teiste riikide kolleegidega).

Alates **2013** jätkati mõnede osalejate soovil (kes ise küll pole veel Jänedale jõudnud?) konverentsidega kohavahetuse-vahelduse ja mitmekesisuse huvides **Jänedal mõisas** (mõis valiti konkursi, parema pakkumise korras välja rohkem kui kümne potentsiaalse koha hulgest). See tähendas mitte ainult uut asukohta ja teisi võimalusi, vaid ka täiendavaid nägemusi ja uusi arenguid konverentsi esimese päeva õhtustes rahvuslikes kultuuriprogrammides, teisel päeval konverentsi ettekannete ja diskussioonide lõppedes tervistavates ja sporditegevustes ning kolmandal päeval loodusmatkadele-ekskursioonidel. Täna võib ka nii ütelda, et alates 21. majanduspoliitika rahvusvahelisest teaduskonverentsist aastal 2013, on meie konverentsist nn **mõisa-konverents** saanud. Aasta 2017 – viiendat korda järjest Jänedal. Miks mitte ka edaspidi konverentsi Jänedal korraldada, võib-olla ka kümnendat korda Jänedal!? Kõik on osalejate soovil võimalik. See tähendaks kindlasti märkimisväärset nn saavutust, kakskümmend korda Värskas ja kümme korda Jänedal. Aga, üks võimalused ja aeg näitavad, kuidas sündmused toimuvad.

Traditsiooniline on ka konverentsi korraldus – toimunud on nii teadus- ja praktilised ettekanded kahel päeval ning loodusprogramm kolmandal päeval. Siiski on Jänedal püütud esimesel päeval lisaks ettekandele-ettekannetele ümarlauda aktuaalsetest majanduspoliitika küsimustest koos majanduspraktikutega korraldada. On jäänud ka selle juurde, et ettekanded ei toimu mitte kahes-kolmes sektsioonis paralleelselt, vaid kõik ettekanded toimuvad ühiste istungitena korraga kõigile osalejatele. Sellega oleme kindlustanud selle, et kõigil osalejatel on võimalus kõiki ettekandeid kuulata ning kõigis diskussioonides osaleda. See oli ka paljude osalejate soov ning seepärast pole konverentsi korraldajad ka inimeste hulga suurendamise nimel pingutanud. Suur konverentsil osalejate hulk tingiks ilmselt ka ettekannete jaotamise sektsioonide vahel. Sel juhul oleks aga kõigil osalejatel kõigi ettekannete kuulamine välistatud. Praktika on näidanud, et väiksemas konverentsi osalejate ringis on ka diskussioonid sisukamad ja viljakamad olnud ehk teisiti – inimeste suhtlemine on vahetum.

Ka ettekannete välisel ajal on Jänedal jäänud endiste traditsioonide juurde – esimesel õhtul on saanud osa kohalikust kultuurist, teisel on toimunud spordi- ja terviseprogramm ning kolmanda päeva ennelõunal loodusprogramm. Nii kultuuri- kui spordi- ja terviseprogrammi kõrval on korraldajad oluliseks ka loodusprogrammi pidanud. Seda nii meie oma inimeste, aga eriti just väliskülaliste jaoks, et tõepoolest Eesti kultuuri ja looduse mitmekesisust tutvustada. Eesti on küll suuruselt väike, kuid äärmiselt mitmekesine, sh nii kultuuriliselt kui looduslikult. Tagasiside on olnud hea, inimestele on kogetu meeldinud. Seetõttu on kavas ka edaspidi selliselt jätkata. Samas on aga kõik head ettepanekud alati korraldajate poolt ka tulevikus tänuga vastu võetavad.

Juba 2016. aastal avalikustati korraldajate soovid esialgu kuni aastani 2022 kindlate Eesti jaoks oluliste sündmuste tähistamisega seniseid majanduspoliitika teaduskonverentse jätkata.³ Täna on meil seega välja arenenud traditsiooniline rahvusvaheline majanduspoliitika teaduskonverents, kus rõhk on pandud mitte kvantiteedile vaid kvaliteedile.⁴

Peatuksime vahemärkusena korra ühel nn „pisisprobleemil“, mis on aastate jooksul nii käesoleva väljaande kui ka traditsioonilise, juba nimetatud majanduspoliitika konverentsidega aeg-ajalt olnud seotud. **Nimelt on aegade jooksul Eestis nelja inimese poolt püütud nii jõu kui kavalusega (ja ka tagaselja) mõlemat sündmust enesele haarata ning ise eestvedajaks hakata**⁵ (kõik on ju nii konverentsi kui

³ Kavandatust on kirjutatud käesoleva ajakirja kroonika osades.

⁴ Kunagi, üheksakümnendatel aastatel, leppisime diskussiooni tulemusel Jüri Sepp'aga Tartu Ülikooli majandusteaduskonnast (kes oli aastani 2006 vahelduva aktiivsusega ka konverentsi kaaskorraldaja ja publikatsiooni kaastoimetaja, siis aga vist väsis või tulid teised täiendavad ülesanded ning huvid!?) kokku, et kui konverentsil osaleb sisukalt, st ettekanded-diskussioonid-küsimused-väitlused jms, ca (15) ... 20 inimest ja rohkem, siis võib konverentsi kordaläinuks lugeda. Seni on meil osalejaid rohkem olnud (osa inimesi ka kuulajatena). Tundub, et seni on see seisukoht pidanud. Lisaks on viimastel aastatel ka majanduspraktikud meie konverentsi temaatikast olnud huvitatud. See on igati rõõmustav!

NB! Kuigi, esimene nn laevakonverents oli selles mõttes konstruktiivsem, sest keegi ei läinud konverentsi ajal-vahepeal poodi, tööle või koju, või hilines, või lahkus varem – st pühendumine oli suurem! Aga aeg oli ka teine ning eks liikuvalt laevalt on vist raske ka lahkuda!?

⁵ Siinjuures on huvitav märkida, et kuna Tallinn ja Tartu kipuvad aegajalt erinevates valdkondades võistlema (sh ka akadeemilisel rindel) ning alati pole selge, kes peale jääb, siis seekord oli „võistlus“ viigiline – 2:2, st esialgu esindasid kaks „võistlejat“ Tallinna ja seejärel esindasid kaks „võistlejat“ Tartut, et (vist?) mitte pealinnale alla jääda, ja kindlustasid viigilise seisu. Allakirjutatuna lisaksin seda, et kui keegi tunneb huvi ja küsib minult – kes need inimesed olid – siis ütleksin nii: palun, ärge küsige, see pole oluline ega tähtis ... ! Pole mõtet neid ülevõtmisi katsetanud inimesi siinkohal esitleda, sest nad on ise seda juba teinud. Kuid nii mõnelegi kolleegile on need inimesed varasemast teada ...! Samas on aga kummaline (need inimesed on vist oma ebaõnnestumistest pettunud!), et mõningane nn „kadetsemine ja arusaamatu auahnus“, nii konverentsi kui publikatsiooni halvustamise püüded toimuvad tänaseni. Ja seda inimeste poolt, kes töötavad ülikoolides (ja juhtivatel positsioonidel!), kes peaksid üliõpilastele eeskujuks andma ja eetilisel käitumisel ...? Samas vastupidi, **nii rahvusvahelised andmebaasid, saksa kaastööpartner-teaduskirjastaja Berliinis kui kolleegid teiste riikide ülikoolidest, samuti ülemaailmselt tunnustatud Christian-Albrechtsi nim. Kieli Ülikooli juures asuv Kieli Maailmamajanduse Instituut Saksamaa LV-s, peavad meie konverentsi ja ajakirja heal tasemel olevateks, positiivseteks ja väljapaistvateks.**

Allakirjutanu on subjektiivselt arvamusele, et üldiselt tuntud võistlus või võitlus teemal Tallinn-Tartu (kes on parem?), on sageli arusaamatu ja kokkuvõttes on see nn „väikeste inimeste“ teema (kuigi kasvult võivad nad olla päris pikad). Ka olen ma varemgi sellist mõttekäiku nii mõneltki oma juba siit elust lahkunud healt kolleegilt kuulnud, paraku juba oma tudengipõlves. Tõsi – ei taha siin kohtunikuks olla! Allakirjutanu on ka seda meelt, et nii Tallinn kui Tartu koos oma inimeste ja kõige muuga, on mõlemad väärivad Eesti linnad ja mõningane õelutsemine pole asjakohane. Kõikjal Eestis – linnades, valdades, alevites, alevikes, külates, taludes, majades, korterites ja majapidamistes – elavad valdavalt igati head ja toredad inimesed, neid kõiki on vaja vastastikuliselt tunnustada ja innustada. Oma pere, lähedaste, naabrite, sõprade, kolleegide ja kõigi teiste inimeste poolt, samuti nii riigi kui kohalike omavalitsuste kaudu. Siinjuures tahaks

publikatsiooni osas olnud hästi sisse töötatud ja sujunud ning asjad on laabunud juba aastaid korraldajate ja osalejate poolt suurepäraselt – igati toimis nn „Värska

küll seda esile tuua, et meist vanemale põlvkonnale kohati omaseks olnud mõningase võistlemise-võitlemise, suutsime (vähemalt allakirjutanu arvates) koos teistega omaaegses Eesti Noorte Majandusteadlaste Klubis (seitsmekümnendate aastate teine ja kaheksakümnendate esimene pool), siluda ja likvideerida. **Tundub, et see normaalne olukord, üksteisest lugupidamine ja austamine, kestab üldjoontes tänaseni!? Ja selle üle on allakirjutanutl äärmiselt hea meel!**

Samas, olles kursis (allakirjutanu on olnud õppejõud alates 1975. aasta septembrist /selle kõrval hulk aastaid ka ettevõtluses ja arendusorganisatsioonides töötanud/, palju ametialaselt reisinud ning omades hulgaliselt suurepäraseid sõpru-kolleege teistes ülikoolides) paljude ülikoolide ja kolleegide tegevustega nii Eestis kui teistes riikides, pole ma kindel, et kõigil Eesti kõrgkoolides töötavatel inimestel, eriti uutes ja nn regionaalsetes filiaalides (kus paraku on tegemist suhteliselt väikeste ja väheste kogemustega kollektiividega ja kus pole eriti ka kogenud õppejõude eeskujudeks-õpetajateks võtta või suhtutakse neisse üleolevalt), on piisavalt selge, korrektne ettekujutus kõrgharidus- ja teadustööst (sh inimlikust suhtlemisest), samuti tööstiilidest ja rakendustest juriidiliselt, akadeemiliselt, eetilisel või moraalselt. **Nii mõnigi kord kohtab nende hulgas nõukogudeaegse suhtumisega inimesi, kes peamiselt enese saavutus (tihti kaheldavaid!) kõrgelt hindavad ja teiste tegevusi halvustavad ning madaldavad, mängivad formaalset meeskonnatööd, omavad kehva juhtimisoskust ja on erialaselt ebakompetentsed, suhtlevad pigem arvuti kui inimestega. Võib-olla ajendab selliseid inimesi lihtsalt ebaprofessionaalsus, nõrk elufilosoofia ja subjektiivsus, kadedus, auahnus, alaväärsuskompleks või varasem töökogemus (sh pühendumus) vastavates okupatsioonieagsetes organites, nagu kompartei, kgb, a/ü-d (või on nad tänaseni mõne repressiivorgani mõju all ja teenistuses ning tegelevad jätkuvalt juhendatud ja suunatud psühhoterroriga!?). Need on vist sageli inimesed kui loodusõnnetused, keda tuleks õppejõutööst ja inimestega suhtlemisega võimalikult kaugel hoida?**

Nende puhul on ilmselt tegemist olukorraga, kus ülikoolis (ka mujal) nn juhtimise hea tava, on neile tundmatu või võimed ei küündi sellest aru saama ja juhinduma. See on aga suur kahju nii kolleegidele, kollektiivile kui kogu ühiskonnale. Selle kõrval kohtab ka neid, kes astuvad sisse kõrgkooli uksest, mille kõrval on kõrgkooli nimetusega tahvel, ja arvavad, et nüüd on nad eriti suured tegijad. **Sageli sellised psühhoterroristid ja tegijad kahjustavad kõrgkooli mainet, mis võib soodustada nii mõnigi kord kõrgkooli ebaedu või perspektiivis isegi kõrgkooli tegevuse lõpetamist** (MR.: ohud on tänases Eestis olemas!)? Eelnimetatud, hästi uuritud ja kirjeldatud head tava (<https://siseveeb.ut.ee/et/juhtimine-kontaktid/juhtimise-hea-tava-0>) esitleti Tartu Ülikoolis jaanuaris 2017!

Allakirjutanut on hea meel selle üle, tema õppejõuna töötatud esimeste ja ka hilisemate aastate vältel õnnetus eeskujude võtta ja õpetust saada sellistelt kogenud ja väärikatelt vanematelt TTÜ ja TÜ õppejõududelt ning majandusteadlastelt, nagu eeskätt Juhani Väljataga (oli allakirjutanu väitekirja teaduslik juhendaja ning tugev ka majanduspraktikas), Madis Habakuk, Aimar Halling, Valve Kirsipuu, Valner Krinal, Jaak Leimann, Olev Lugus, Uno Mereste, Mait Miljan, Heiki Müür, Helgi-Annika Reisenbuk, Salman Straž, Mart Sörg, Vello Volt, Raoul Üksvärav ja mitmed teised. Samuti on allakirjutanu tänulik ka paljude välisriikide (eeskätt Saksamaa LV) ülikoolide ja uurimisasutuste vanematele kolleegidele, kelle suurepäraseid teadmised ja kogemused olid eeskujuks paljude oluliste valdkondade arendamisel ja probleemide lahendamisel Eestis. Lisaks on allakirjutanut head mälestused ja positiivsed kogemused koostööst väga paljude majanduspraktikutega (sh tugevate tootmisjuhtidega) Eesti erinevate majandusharude ettevõtetes, ministriumides ja arendusorganisatsioonides – alates spetsialistidest, osakonnajuhatajatest kuni direktorite ja ministriiteni ning paljude teiste asjatundjateni kogu meie ühiskonnas, st nii primaar-, sekundaar- kui terciarsektoris.

konverents“; aga muidugi oleks neil nn „ülevõtuüritajatel“ olnud hea ja mugav juba hästi toimivat süsteemi vastavate sündmustega üle võtta ja ennast autoriks kuulutada!?). Allakirjutanu, olles nii konverentsiseeria algataja ja peakorraldaja kui ka publikatsiooni eestvedaja, on nimetatud katsete ebaõnnestumiste puhul tänuulik oma meeskonnale-toimkonnale, sh nii tänasele Tartu Ülikooli emeriitprofessor filosoofia- ja majandusdoktor Janno Reiljanile kui Tallinna Tehnikaülikooli tänasele emeriitprofessorile, filosoofiadoktor (majandusgeograafia) Sulev Mäeltsemehele, kes mõlemad vaheldumisi ja võimaluste piires ka omalt poolt nendele ülevõtmiskatsetele vastu seisid. Oma toetust allakirjutanule ja otsustavat vastuseisu ülevõtmistele näitas ka Saksamaa LV Kieli Rakendusülikooli tolaeagne tegevprofessor, tänane *professor emeeritus*, Dr. Manfred O. E. Hennies⁶, lisaks mõned teisedki Eesti ja välisülikoolide kolleegid. Kasvõi ühe ülevõtmiskatse õnnestumisel poleks ei tänane majanduspoliitika teaduskonverents (toimunud kaksikümned korda Värskas ja 2017 viiendat korda Jänedal) ega ka käesolev ajakiri seda „nägu“ olnud, nagu nad tänaseks on kujunenud. Kas see „nägu“ on huvitav, hea ja õnnestunud, seda otsustavad konverentsil osalejad ja ajakirja lugejad.

⁶ Kolleeg Manfred O. E. Hennies on palju aastaid (alates 1996 ... 2017) olnud meie publikatsioonides ilmunud artiklite autor, retsensent, toimetuskolleegiumi liige, nüüd toimetaja ning ajakirja nime üks ristiisand. Ta on rohkem kui kümnel korral meie konverentsidel Värskas osalenud. Ajavahemikul 1990–2016 on ta viibinud Eestis üle kolmekümne korra ning Eesti inimeste ja majandusteadlastega, ajaloo, elu-olu, kultuuri, traditsioonide, geograafia ja loodusega küllalt hästi ning sageli põhjalikult tuttav. Ta on üheksakümnendate aastate algul pidanud hulgaliselt loenguid Tallinna Tehnikaülikooli majandusteaduskonna üliõpilastele ja õppejõududele, samuti on ta pidanud loenguid Tartu Ülikooli majandusteaduskonnas ja Tartu Ülikooli Pärnu kolledžis (sh ka üliõpilasi eksamineerinud!) ning arengufirmas „Mainor“. Ta on vahendanud üliõpilasi praktikale nii saksa kui eesti ettevõtetes ja organisatsioonides. Mais 2003 korraldas M. Hennies Kieli Rakendusülikooli ca 40 üliõpilase ja professori küllasõidu Eestisse, mille raames külastati 7. mail koostöö eesmärgil ka Pärnut ja Pärnu kolledžit. Ta on olnud kutsutud külaline traditsioonilisele ülikoolide Eesti-Saksa nädalale Tartuses ja Pärnusse sügiseti. **Aastal 2010 tunnustati kolleeg professor Dr. Manfred O. E. Henniesi õigustatud Eestis tehtud tubli töö ning eesti-saksa koostöö arendamise eest Tartu Ülikooli Pärnu kolledži direktori, filosoofiadoktor (pedagoogikakandidaat) Henn Vallimäe poolt kolledži kuldmärgiga ning ülikooli rektori professor Alar Karise poolt ülikooli auaadressiga** (kuigi mõni eestlasest kiibitseja on arvanud, et kuldmärgi andmine olevat „tööõnnetus“ olnud!? Oh kadedust, oh kadedust ja kitsarinnalisust! Kadetsejatel-opositsionääridel enestel pole valdavalt pea mingit arvestatavat ei teoreetilist ega praktilist kogemust!? Aga informatsiooni ja taustu teadmata on ikkagi ju tore lahmid ja udujutte levitada!?). **Praktikuna töötas Manfred enne professoriametit Kieli Rakendusülikoolis hulk aastaid Saksamaa LV Autotööstuse Liidus ühe arvestatava ja olulise sõlmvaldkonna juhina (plaanimine, tooraine, rahvusvahelised suhted) ning juhatuse liikmena, samuti töötas ta hiljem saksa panganduses. Pärast ülikooli (1958 – 1964, Freie Universität Berlin) lõpetamist oli ta aastatel 1963–1969 teadus-assistentiks Prof. Dr. Carl Föhl'i juures sama ülikooli Majanduspoliitika teooria instituudis (M.R. – Föhl'i nimetataks ka saksa John Maynard Keynes'iks /Keynes: 5. juuni 1883 – 21. aprill 1946, oli silmapaistev inglise majandusteadlane, ajakirjanik, Inglismaa rahandusministeeriumi nõustaja/ ning C. Föhl'i /2. august 1901 – 19. veebruar 1973/ peetakse ka tänase makroökonoomika rajajaks). Endiselt vitaalne suurepärane hea sõber ja kolleeg Manfred O. E. Hennies saab 10. septembril 2018 juba 80-aastaseks! Kiibitsejad võiks eeskju võtta ja järgi teha!?**

Ajakirjas on ilmunud ka kroonika osa, kus on „In memoriam“ rubriigis meie hulgast lahkunud tähelepanuväärseid Eesti majandusteadlasi, majandusõppejõude ja teadusorganisaatoreid on meenutatud. Kirjutajateks on valdavalt olnud nende endised kolleegid, õpilased, sõbrad ja teised head inimesed. Seni (ajakiri 2008-2016/1) on „In memoriam“ ilmunud järgmistest inimestest (ilmumise järjekorras):

Ragnar Nurkse, Juhani Väljataga, Eduard Kull, Uno Mereste, Heiki Määr, Juhan Vaabel, Erik Linnaks, Vladimir Koslov, Herbert Metsa, Raimund Hagelberg, Mait Miljan, Villem Tamm, Ülo Kauer, Karl-Feliks Sauks, Vello Volt ja Olev Lugus. Käesolevas ajakirja numbris lisandusid **Valner Krinal** ja **Ivar-Jüri Siimon**.

Ajakirja järgmiste numbrite jaoks on valminud ja valmimisel artiklid-meenutused ning teisekeelsed lühikokkuvõtted paljudest austust ja mäletamist vääriivatest inimestest (Raoul Üksvärav, Madis Habakuk, Valve Kirsipuu jmt).

Oleme alustanud ka ajakirja nn erinumbrite publitseerimist, näiteks 2016-2 ilmus seoses Janno Reiljani emeriteerumisega ning Tartu Ülikoolis aktiivse tegevuse lõpetamisega. Tallinna Tehnikaülikoolis on aktiivse tegevuse lõpetanud ka emeritprofessor Sulev Mäeltsemees, mistõttu meie ajakirja erinumber 2017-1, samuti Juubelikonverents–25 suvel 2017 Jänedal, olid suuresti temaga seotud.⁷ Ajakirja toimkonnas on kokku lepitud, et erinumbrites me traditsioonilist „In memoriam“ ei avalda, küll on võimalikud aga teistes stiilides meenutused (näiteks erinumbris 2017-1 ilmus Sulev Mäeltsemehe kirjutis oma varasemast töökaaslasest majandusdoktor Rein Otsasonist ja koostööst temaga). Kindlasti ilmuvad ka edaspidi erinumbrid juhul kui asjaosalised on sellest huvitatud ning sõbrad ja kolleegid aktiivsust näitavad. Ajakiri on selleks tänuhulka valmis!

Kroonika osas on kirjutatud ka möödunud konverentsidest, välislähetest ja muust sellelaadsest. Ka siin on meie ajakiri kirjutajatele avatud!

Siinjuures juhiks tähelepanu veel sellele, et meie kolmekeelne ajakiri ja artiklid on seni fikseeritud kaheksas rahvusvahelises andmebaasis (vt lk 2 või ajakirja toimkonna informatsiooni lehekülgedelt eesti, saksa ja inglise keeles ajakirja lõpus). Lisaks Eesti raamatukogudes (TÜ, TTÜ, Rahvusraamatukogu jmt) olevad kohalikud ja rahvus-

⁷ Samas on konverentsi korraldajate poolt heameel veelkord teatada, et XXVI konverents ajavahemikul 28.–30. juuni 2018 on Eesti Vabariigi 100. aastapäevale pühendatud! Kutsume ka sinna inimesi ja kolleege osalema, nii rääkima kui kuulama! Püüame anda ka oma panuse sellele väärikale juubelele! Oleme meie kavandatavast sündmusest teatanud ka Eesti Vabariigi Riigikantseleile sügisel 2015 ning meie tegevust on aktsepteeritud!

NB! Võib-olla perspektiivis (!?): korraldajate poolt võetakse jälle konverentsikohaks siis Värskas (kasvõi üheks korra), kui Emajõe-Peipsi järve-Pihkva järve-Värskas lahe piirkonda tuuakse selline laev, mis võimaldab nii ruumiliselt kui finantsiliselt (!?) rahvusvahelist majanduspoliitika konverentsi korraldada. Täna peakorraldajana on allkirjutatu siinkohal optimistlik (aga mitte liiga!), niisamuti nagu ka Eesti riigi ja rahva positiivsete võimaluste ning arengute osas (selles on ta küll vist liigagi optimistlik, kuid siiski alati valmis arengutele kaasa aitama!).

vahelised andmebaasid. Pidev töö käib täiendavatesse andmebaasidesse jõudmiseks (näiteks, taotlus on väga hea renomeega rahvusvahelisele andmebaasile Scopus juba esitatud ja mitmele teisele tunnustatud andmebaasile esitamisel)^{8 9}. Ilmselt igasse andmebaasi ei peagi jõudma, sest andmebaasides olles on kirjastajatel alati ka perioodiliselt jooksvad kohustused andmebaaside ees mitmesuguse tagasiside osas, mis pole aga sugugi mitte alati väikesed ja lihtsalt tehtavad!

August 2015 – august 2017

Mõeldud ja kirjutatud –

Eestis: Tallinnas, Pirita-Kosel ja Lääne-Virumaal, Tapa vallas Karkuse külas Kaasiku talus; Pärnus ja Tartus;

Saksamaal: Kielis, Warderis; Berliinis ja Frankfurtis (Main);

Georgias: Tbilisis, Kutaisis

Lugupidamisega konverentsi ja ajakirja toimkonna nimel,

Matti Raudjärv

(konverentsiseeria algataja-peakorraldaja ja ajakirja asutaja-peatoimetaja)

⁸ Töös andmebaasidega on ajakirja toimkonnale märkimisväärset ja tänuväärset toetust ning asjalikku nõu andnud TÜ raamatukogu töötajad Ruth Tammeorg (toimetaja-konsultandi rollis) ja IT-spetsialist Heiki Epner.

⁹ Oma kogemustest teab allkirjutanu (saades pea igal kuul 3-4 koostööpakkumist USA-st ja mujalt, sh Aasiast /India, Singapur jt/ ning isegi mõnest Aafrika riigist), et väga paljudel ajakirjadel ja kirjastajatel on oluliselt tagasihoidlikum väljund rahvusvahelistesse andmebaasidesse kui meie ajakirjal.